

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill.
Félévre . . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:
Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Zrinyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Böjti töprengések.

(N.) A csillár kialudt, sutba dob-
tuk a csörgő sipkát. És hamuval
hintvén fejünket, elmélkedhetünk a far-
sang tanulságairól.

Nem a jól mulatás édes fárada-
lma, vagy sikerült katezenjámmer, ami
elállja tagjainkat. Fásultság unalmas
blazirtság tartja fogva kedélyünket. Ez-
zel kezdődött Karneval 8 heti ország-
lása és ez volt a vége is. Szegény
herczeg! Hogy megröskadtak inai,
megvényt, megritkult haja kuszáltan
csapzottan lógott a homlokába. Szürke
és mogorva volt ő fensége mint egy
temető csösz. Akár az alatvalói, a régi
bohókás, jókedvű fiataltság. Kelletlen
volt az öreg, ahogy jött, nem is bu-
csuztatjuk, a hogy elment.

Ne bókoljunk egymásnak, megvé-
nültünk. A kedélyünk, a szívünk. A
huszadik század szele gyorsan érlel.
Normalista korunkban szelemeskedünk
gimnázista korunkban már csak flirte-
lünk, és mire ki kerültünk az iskola
padjai közül, már fenéig üritettük a
gyönyörűségek poharát. Idegeink elfá-
sultak, blazirtak lettünk, az unalom

szemüvege mögött ásitozunk az élet
szürkesége felett.

Teremtő Isten, miféle meséket is
hordtak össze a jó öregek a régi világ
farsangi örömeiről! Mennyi friss jó
kedv, csapongó bohóság egy rakáson!
Aranyos jókedv, rózsaszínű derű fiatal
vagy öreg arczon egyaránt. A nyolcz
hét bolondságait megérték volna meg-
beszélni apróra az esztendő többi
negyvennégy hetében, ha nem foglal-
ják el az embereket újfent bohóságok.
Hét vármegyére szóló híres lumpolá-
sok, melyek nem az elfogyasztott ita-
lok révén ismeretesek, hanem hogy
igy tudtak mulatni a régi jó időben.
Egészséges volt a test, romlatlan a
kedély.

És micsoda szomorú ellentét
ezzel szemben a mai farsang! A mai
bálok gyász gyülekezetek, vagy egy
ideg gyógyfürdő kurszalónja a régiek-
hez képest. Nem szóljuk meg Sziget-
várt, a kép egyforma akár itt, akár a
fővárosban. A híres elitbálok lassan
lesüllyedtek egy divatúru czég kiraka-
tának a nivójára, vagy a legoptimistább
felfogás szerint szépség tárlatok. A
közönség bizonyos belépő díj lefizető-

sé ellenében szabadon kritizálhatja a
toaletteket és a női vállakat. A tánc-
rendet és a vele egybekötött egyéb
mulatságot csak a híréért nem töröl-
ték ki a programból. Sőt az idén
egy szélsőbb irány kezdett uralkodni, a
bálanya kultusz. Minden méltóságos-
nak titulált nagyságos és tekintetes
asszony megkövetelte, hogy felvegyék
a bálanyák gardájába. Egy bálban
20—30 bálanya! Ilyenek voltak az
idén a bálók a fővárosban.

A vidék követte a fővárost, az
elegáns fővárost. Egy volt az irány
csak a terjedelem, amiben kifejezésre
jutott, különbözött. Láttuk a szigetvári
bálokat. A közönség nem hiányzott,
nők, férfiak egyaránt. Az anyagi ered-
ményt nem panaszolhatjuk, tán épp
annyi jutott a jótékony cselekedetek
mint a régi jobb időkben. Hanem mu-
latni, erről jobb nem szólni. A derült
kedély, az igazi jókedv, az nem ko-
pogtatott be az idén, a bálai termekbe.
A fiataltság unalmas, blazirt volt. A
férfiak szivesebben elvonultak az ivóba
és szánó mosollyal kísérték egy-egy
nekibuzdult tánczos kétségbeesett ipar-
kodását, hogy életet, pezsgést öntsön

Judith.

I.

— Négy felső egy kvárttal! Ausz!

A kis káplán haragosan csapta le kártyáit. Az apát mosolygó elégedettséggei simogatta csillógó kopasz fejét. Nehány perezig szó nélkül maguk elé meredtek. Nehezen dübörgő tompa zaj hallatszott be kívülről mely egyre erősebb, élesebb zugással, zihálással jött közelebb. A csendes, havas téli éjszakában élesen szólalt meg egyszerre a gózsip hangja. Az apát tekintete odafordult a tikk-tákkoló nagy fali órára. Finom, vékony ajkán még egyre ott ült a mosoly.

— Tizenegy óra. A bécsi gyors jött meg. Lefekszünk carissime.

Lassan kinyílt az ajtó. Judith asszony

jelent meg nesztelenül a szobában, kezében a hófehér, aranyzírású nagy kancsóval. Vízet hozott be az apát ur mozdószeke-nyére. Némán, nesztelenül haladt keresztül a szobán. Vigyázva, lábujjhegyen lépkedett. Minden mozdulatnál rövid reszketéssel rángott egyet kidagadó telt keble a vékony ingujjas alatt. Formás, kerek csipője könnyen ringott. Telt lábikrái ingerlően kandikáltak elő a rövid kartonszoknya gazdag hullámai mögül. Egy vonalnyi kivillant husából, ott, hol az egyik térde alatt a színes harisnya kissé lejjebb esuzzott. Járása halk volt, nesztelen, lépteinek zaját felitta a bolyhos szőnyeg. Csak a ruhája suhogott valami esodálatosan vibráló, finom zajjal. Az apát ur szürke, szurós szeméi hozzá tapadtak ennek a nagy asszonynak érzékiesen ringó, kívánatos alakjához.

A káplán felállt. A könyvszekrénybe tette a kártyákat, a krétát és a két kis táblát. Azután jó éjt kívánt. Mielőtt betette volna maga után az ajtót, jól hallotta, az apát odaszólt az asszonynak:

— Judith, ma ismét bedörzsölöd a fájós lábamat.

Alig hallhatóan felett erre. Az ajtónyíláson át egy pillanatra összevillant a káplán gyermekes, féltő tekintete az asszony sóvárgó sötét nagy szeméinek lángolásával. Csodálatosan, falánkan nézett. Beszéltek a szeméi és abba a kicsi mosolyba ajkán beleolvadt sóvárgó, mohó kívánczossága annak a piros arcú, nagy gyerekek érintetlen tisztasága után. A káplán összereszent, elpirult.

A kis káplán nem birt aludni. Sokáig hanykolódott ágyán. A feje izzó volt, lázas

A BÉKA!

Gsoda olcsóság a Béka boltban.

A BÉKA boltba Pécsert megérkeztek már a legújabb női és férfi ruhaszövetek, selymek, és voil de láinek. Továbbá zephir kanavász és vásznak. Asztal és ágyterítők valamint retenettes nagy ratár **Futó és asztali szőnyegben.** Papi reverenda szövetekből nagy választék. Mind meglepő olcsó árban kapható a BÉKA boltban **PÉCSETT. Irgalmasok-utca 10. sz. Sajat házában.**

a szivekbe. A leányok, különösen a mamák boszankodtak. A sok kiadás, amit a bála áldoztak, hasztalanul elfecsérelve, mulatás révén hiányzott az ellenérték. A hölgyek unatkoztak.

Igy aztán teljesen indokolt az a felfogás, hogy nem érdemes bálozni, unatkozni otthon is lehet kevesebb költséggel. Ezek a szomorú tapasztalatok az ideai farsang gyümölcsei. De sőt ezek nem csupán egy farsangi szezon eredményei. Évek óta tart már így Dekadenciában van a jó kedv. Lépést tart a huszadik század fiainak testi degenerálódásával. Az élvek hajszolásában, kimerült test és lélek nem talál gyönyörűséget a határok közé szorított bál mulatozásban. Czukros víz ez az abszinthoz szokott toroknak.

Szegény jó Karneval herceg, ma már más világokban dözsöl csörgősipkás táborkarával. A mi alatvalói hűségünkkel ugyancsak megemlegeti. Ki tudja, tán vissza se tér hozzánk többé. Ő, a jó kedv, a pajzanság, romhatlan bohóság fejedelme.

Hintsünk hamvat fejünkre....

H I R E K.

— **Adomány.** A diósi uradalom felügyelője *Razga Gyula* ur a nevezett uradalom részéről 10 kor. és 4 m. tűzifát volt szives a „Szigetvári Jótékony Keresztény Nőegylet” czéljára ezen egylet elnöknőjéhez juttatni, mely kegyes adományért ez uton mond hála köszönetet az elnökség.

a teste, a pillái égtek, érezte rajtuk a kimerülés fájdalmait, de nem bírta lezárni mégszem. Forgatta a vánkosokat, a legalsót, a középsőt tette felül, de néhány perc alatt ezek is ép oly forrók, türehtellenek lettek. Sirni szeretett volna, megijedt félt, hogy valami baj előjele ez a nyughatatlanság. A kártyajátékra gondolt, le akarta kötni figyelmét, de nem tudta. Beleharsant gondolataiba a gözsip hangja, a gyorsvonal kattagása, ziháló dübörgése, zaja, fozslányokban rebbenetek szét a gondolatok egy pillanat alatt. Lehunyta szeméit és régi versek sorait visszaidézní, de alig talált belőlük itt-ott egy-egy összefüggéstelen szót, Ezerféleként megpróbálta, hogy aludjék, de nem sikerült, sehogy sem sikerült. Egyre csak Judith asszony sápadt, széles, arca, emésztő sötét nagy szemének forró villanása meredt reá. Ez a tekintet belefuródott a lelkébe és úgy érezte, mintha kiakarná őt yonszolni az agyából. Az az asszony csaknézte őt, keblei hulámosan, gyorsan reszkedtek, piros ajkai nedvesek voltak, a lehetete forró. Nagyon lélekzet a kis káplán, kéjelegve teli tudóvel szivta magába a szoba lehült levegőjét. A kandalóban valami halk zajjal megroppant; az

— **Névmagyarosítás.** *Pintaries Balázs* m. kir. esendőr, lakócsai lakós vezetéknevének „Pálfi”-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedtetett;

— **Postamesterek kerestetnek.** *Somogy-Apáti* községben egy harmadosztályu postamesteri állás van üresedésben. Pályázati kérvények márczius tizenötödikeig adandók be a pécsi posta és távirdaigazgatóság-hoz.

— **Öngyilkos tanuló.** *Bandler Antal* pécsi felsőkereskedelmi iskolai tanuló abban a korban, mikor más ifju még a legrozzsásabb színben látja a világot, szerelmi bánatában fegyvert emelt maga ellen s oly veszélyes sebet ejtett magán, hogy kedden d. e. feltizenkét órakkor veszedelmes sebébe belehalt.

— **Az új ezerkoronás bankjegy tervezője magyar ember.** Az osztrák magyar bank 1000 koronás bankjegy mintára hirdett pályázatára beérkezett 117 pályamunka közül a jury *Bilinski* kormányzó elnökléte alatt a 2000 koronás első díjat *Hegedüs László* budapesti festőnek, az 1200 koronás második díjat *Zupansky Vladimir* prágai festőnek, a 800 koronás harmadik díjat *Veith Ede* bécsi festőnek és a 400 koronás negyedik díjat *LöfflerBerthold* bécsi festőnek ítélte oda. *Hegedüs László*, a fiatal festőgeneráció legtehetségesebb tagja, a ki büszke lehet erre a sikerre.

— **Az Olvasóegylet mulatsága.** Farsang utolsó napján hétfőn tartotta az egylet szokásos estélyét. Ami bizony nem valami fényesen sikerült. A mulatni és vigadni vágyó közönség ezuttal távol létével tündökölt. A jelenlévők közül a következőket sikerült tudósítónknak feljegyezni.

Asszonyok: Balogh Emma, Bretter Ferenczné, Braunstein Józsefné, Bárvarth Károlyné, Biró Ferenczné, Csendés Gézáné, özv. Dömös Danielné, Farkas Györgyné, Kiss Antalné, özv. Müller Károlyné, Névy Józsefné, Niesovics Vazulné Pandorics Istvánné,

Pupp Ferenczné, Dr. Raksányi Árpádné, Dr. Szabó Istvánné, Szabó Sándorné, Solti Gyuláné, özv. Tursiesné, Udvary Józsefné, Varga Sándorné, Visy Sándorné, Vásárhelyi Istvánné.

Leányok: Braaustein Ilona, Bohár Józsa, Farkas nővérek Kopári Emilia, Müller Gizella, Névy Margit, Niesovics Gizella és Margit, Szabó Elvira és Miczuska Tursics Jolánka, Udvary Irma, Vargha Mariska és, Rózsika.

— **Az izr. jótékony nőegylet mulatsága.** A szigetvári izr. jótékony nőegylet 1901. évi márczius hó 2-án a „Korona”-szálloda termében zártkörű J e l m e z e s t é l y t rendez. Kezdeté 8 és fél órakor. Belépti-díj személyenkint 2 kor., családjegy 5 korona. Felülfizetések a jótékony czél iránti tekintetből szivesen fogadtatnak és hirdlapilag nyugtáztatnak.

— **Az ideai sorozat.** Lapunk 6-ik számában közöltük hogy ez évben Szigetvárott a sorozatt márczius hó 4. 5. és 6. lesz. Most azonban felhívjuk a hadkötelesek figyelmét arra miként márczius 4-én Szigetvár, Teklafalu, Mozsgó, N.-Dobsza, 5-én Szt.-László Gy.-Mellék, Görösgal. 6-án pedig N.-Hárságy N.-Lad és Drávafok jegyzőséghez tartozó községek hadkötelesei kerülnek sorozat alá.

— **A megszökött köszörüs.** *Almsteiner* József alsó-ausztria születésű és illetőségű cserepes, legutóbb a zonban mint köszörüs működött és akit a korneuburgi kényszer dologház és javító intézet szökésért nyomoz, az itteni szolgabíróóság börtönéből is e hó elején megszökött. A szigetvári fozszolgabíróóság körözteti. — Személyleírása 33 éves testalkata közép, izmos, haja és bajusza barna, arca kerek borotvált, orra szája rendes bal szemére teljesen vak, (ezt tavall egy köszörüs társa szurta ki itt a vásártéren) anyanyelve német beszél keveset magyarul és horvátul.

— **A csendőrség szaporítása.** A csendőrség legénységi létszámát, a mely ez idő szerint 7957 főre rug. jelentékenyen fogják

űszök omlott össze. A széthullt hamu alól az utolsó néhány kis parázs fénye megcsillant egy pillanatra, aztán eltűnt, azok is elhamvadtak, kialudtak teljesen.

A forróság, a láz elmúlt kissé, de az álom is tovaszállt vele pilláiról. A vak sötétséget hámulta. Égő pilláit valami bársonyos, üdés simogatással esókolta a mérhetetlen nagy sötétség, a melynek végső pontját hiába keresték gondolatai. Szaladt tovább előtte a szintelen térbe. Képelete szétvetette, szétrombolta szobája falait kiszökött a láthatatlan térbe, kuttató nézése furta, paszkolta maga előtt a puha sötétséget, de hiába nyargalászott, nem érte el határát sehogy Ahogy szállt, uszott egyszerre csak szétpatlant a fekete nagy burok, és maga előtt látta Csobáncz jólimert, réglátott keleti oldalát, a honnan tisztán látni a szikrázó nagy vizre, a kékesen hullámzó Balatonra, melynek milliónyi apró habfodraim csillogón folyik szét a nyári nap fénye, melegen ölelő, himbálózó ragyogása. Szemközt a Badaacsony hosszán elnyuló nyerges orma, balról beljebb Tátika és a groteszk formájú kopár, sümegi sziklatömbök. Lent a hegy tövében egy pici falu. Innen a magashól olyan esőpség-

nek látszik, mintha két kézzel ölbe kaphatná egyszerre az ember. Áttetsző, finom kékes párák usztak a falu felett, a melyből itt-ott egy egy tölesér alaku szürke ködöszlop verte ki fejét; a kicsi falusi kémények fúrge füstje ez. Nézi, nézi és rég elfeledett emlékek zárai pattannak fel lassan, egymásután lelkében. És mindegyik oly tisztán, plasztikusan domborodik ki előtte, mintha csak ma történt volna. Asszonyok, emberek jönnek szemközt vele, régi írsmerősök: a veres orru kovács, a nagy Babarezi. Mellette a fia, a vasgyuró Mihály, pirul, hogy megint részeg az apja, világos nappal, pedig a tihanyi zsidó bérlő két sárgáját kellene hirtelenében megpatkolni. Utközben vezett el a rudas, meg a nyerges patkója. A rudas az veszekedettől bolond, nem igen hagy a a közelébe férni. Aztán ott van a Hokmány Mócsi boltja, mindjárt a koresma mellett. Az asszony most is szomorú, a leányát elvitték Boglárra, felesége lett valami derék embernek, akit mindig dicsér, aki igen becsületes, jó ember, de azért ő mégis szomorú, folyton csak a lánya után busul. Egyetlen volt. A bolt kicsi ablakán most is ott vannak a czukros hádogdobozok. Mócsi bá-

szaporítani a legközelebbi évek során. Ez a szaporítás nagy költségekkel jár, a melyekre való tekintettel az idén a létszámot csakis hetven gyalogcsendőrrel fogják megnövelni. Szaporítani fogják továbbá az alosztályokat is hét gyalogőrrel. Ily módon a csendőrség állománya az év végéig 7027 főnyi legénységre, 205 tisztre és 15 polgári egyénre fog emelkedni, az alosztályok száma pedig negyvenegy szárny, száztizenkét szakasz, 1308 órs két tiszti és 5 legénységi különítmény lesz. A szaporítás a legközelebbi évek során előreláthatólag nagyobb arányban lesz folytatható.

— **Pozsony-bécsi villamos vasút.** A kereskedelemügyi miniszter értesítette Pozsony városát, hogy a pozsony-bécsi villamos vasút végleges engedélyezése tárgyában e hó végén bizottsági tárgyalást tartot, a melyen a magyar és osztrák kormányokon kívül Pozsony város is képviseltetni fogja magát. Ez a vasút ha kiépül, Pozsony kellő közepéből háromnegyed óra alatt el lehet jutni majd Bécs bármely városrészére és amint majd észlelni fogjuk igen káros következményei lesznek ennek a gyors közlekedésnek úgy a magyarosodás valamint az ország kereskedelme és ipara tekintetében.

CSARNOK.

A megszöktetett halott.

Szegény Böresök András te sem gondoltad azt, hogy ilyen tréfa történjék rajtad halálod után.

Öreg béres volt valamelyik tul a dunai grófnál, nagy tekintélyű öreg béres. Tréfás ember hírében is állott, akit a sors életében sokszor gonoszul megtréfált. Egyszer csak megbetegedett az öreg Böresök András, grófja beküldte a közeli kórházba ott egyet gondolt az öreg és meghalt. A rokonság

meg a gazdatisztje parádás temetést rendeztek neki, ugyis illet mert nagy urat szolgált. Kirukkolt pap, kántor, ministrans és a temetkezési vállalkozó diszkocsija. A kórháznak amint illik is két kijárata van, egyik főbejárat szép vasrácsos kapu virágos kertbe nyíló, másik közönséges fa kapu — a másik udvarra nyíló. Ezen szokták az olyan közönséges halottakat kihordani, mint a milyen egy öreg béres is. A gyászoló gyülekezet nagy rémületére azonban a tornyos gyászkocsi, a hátulso kapun nem fért be. Mit volt mit tenni a gyászkoocsival a főkapuhoz kellett állni s Böresök András uramat azon a szép virágos kerten keresztül hozták keresztül, a melyiken csak az uri dupla stólas halottakat szokták.

Erre a tisztességre nagyot hizott az atyafiság, hogy ime még halála után is menyinyire megbecsülik az urak a híres Böresök Andrást. De hát ebben a nagy tisztességben tökéletes öröme nem lett sem Böresök Andrásnak sem a gyászoló atyafiságnak. A pap meg a kántor azt gondolta, hogy ő nekik bizony nem nagy megtiszteltetés az, hogy vagy 200 lépés kerülővel jusanak a temetőbe, amiben megint nekik volt igazuk, mert jó lélekkel csak nem lehet tőlük azt követelni, hogy holmi csiri biri béres halott után ország-világ csodájára akkora kerülőt tegyenyek, mégha dupla stólas volna, az egész más. Kijelentették, hogy ők követelik miként Böresök András uram földi maradványai a kis kapun vitessenek ki. Haszontalan bizonykodott a „temetkezési vállalat“ azon, hogy a tornyos gyászkocsi ezüstös angyalai miatt azon nem fér ki. Le kell venni az angyalokat, a gyászoló atyafiság nem engedte, nekik olyan kocsis a melyen nincs ezüstös angyal nem kell. A vitás ügy a kórházi főorvos eldöntésére bízott, aki az orvos, 4 apáca, két beteg ápoló közreműködése mellett azonnal meg is kezdte a tárgyalást.

A „temetkezési vállalat“ ez alatt a fahasogató hidegben kocsisával együtt ott toporzékolt a főkapu alatt, ami nem is es-

da, mert a diszruhák tudvalevőleg nincsenek téli hidegre berendezve. A tanácskozás sokáig tartott, itéletre azonban nem került a sor, mert mikor a bizottság a helyszíni szemle megejtése végett, a kapun eszközölt pontos mérések után a főkapuhoz kivonult, hire hamva sem volt se diszkocsinak, se diszlónak, de még Böresök András uram koporsójának sem. A „temetkezési vállalkozó“ ugyanis, aki amugy sem valami türelmes ember hírében áll, megunta a pogány hidegben való ácsorgást és azt gondolta, hogy Böresök András uram amugy sem tiltakozhatik, mert jól be van a koporsója szegezve, a bizottság pedig tegyen amit akar, — úgy elnyargalt szegény András urammal, hogy mire a bizottság itéletet akart mondani, hogy levétnek-e az ezüstös angyalok a kocsiról vagy sem, — már e is temette.

Igy esett meg a dolog a szegény Böresök Andrással, ki sohase hitte volna életében, hogy halála után megszöktessék, de így igaz lett a papnak is, hogy azért se kísért ki szimpla stólas halottat a főkapun.

Színház.

A szigetvári vértanúk. A Pécsi Napló február 21-iki számában e című cikk jelent meg, mely a szigetvári színi előadások alkalmából a színtársulat nyomoráról zeng el egy legendát. E cikkre válaszul a következő levelet kaptuk Demény igazgatótól.

Tekinte es szerkesztőség!

A P. N. febr. 21-iki számában irt „szigetvári vértanúk“ című cikk tartalmát felháborodással visszautasítom. Minden sora valótlan. Tény, hogy társulatom néhány tagja a minap Pécsen volt, de nem áll, hogy ők a P. N. ban irt módon és komolyan panaszkodtak, és szigetvári vértanúknak nevezték magukat. Erre nem volt okuk. Társulatom egy tagjának sem lehet oka panaszra azért, hogy gázsijukat nem fiz tem. Szigetvár közönsége iránt tartozom azzal a

csi odaüti élével a pulthoz, aztán alaposan megrázza, mielőtt leveszi a fedelét. Ő csak adogatja, árulja a cukrot, de maga sohsem eszik belőle, pedig sok van neki. Valamikor az volt a vágya, hogy bár ő is ilyen boltos lehetne. Egyebet sem tenne, mint cukrot szopogatna egész nap és akkor feleségül venné a . . .

(A kis káplán elmerült a setében. Egy pillanatig szünetet tartott. Megdobbant a szíve, de aztán mosolygott az ijedségén.)

. . . A kis Peppát, a Roff Peppát, a kasznárék leányát. Mindig együtt voltak, mindig együtt. Naphosszat ott hancuroztak a nagy kert végében a filagória megett, a szilvafák alatt, a puha, bársonyos zöld gyepeken. Bujóskást játszottak ketten, mindig csak ketten. És mikor meglelte őt a nagy szalmakazal tövében, vagy a kukoriczagóré lépcsői alatt megcsókolta. Láttá, tisztán látta maga előtt az aranyhaju, vértelen arczu, ványadt kis Peppát. Penészvirág, mindig halovány, vézna, pedig nem volt beteg. És a hogy most nézte a kis leányt, egyszerre egész hirtelen, gyorsan, pillanatról-pillanatra nőtt, változott. Beteges arczsinét elveszíté, kigyult, rózsás lett. Keblei formálódtak, rin-

gó alakja duzzadt az egészségtől. Nagy sétét szemeiben benne égett a kívánatos nőességének tudata, szép volt, szelid és mégis olyan ingerlő. Nézte, nézte a kis káplán, aztán hirtelen megdörzsölte szemeit. Mintha köd feküdne előtte és a sötétségen nem látná tisztán a vonásait. Az a kép ott, mely oly könnyedén lebeg, mintha csak a levegőben állna, ez a kép a Peppáé, a kis Roff Peppáé . . .

Majdnem feljajdult. Arra a liliumtisztá, édes leánytstre odatolakodott hirtelen Judith asszony széles, sápadt arcza, azzal a csudálatos mosolylyal ajkán, azzal a perzselő, buja nézéssel. És a hány ismerős leánykép megjelent előtte, valamennyi nyakszirtjére hirtelen odailleszkedett Judith asszony feje szénfekete, selymes hajával, opedő, szomjas nagy szemeivel, sóvárgó nedves ajkaival és egyre csak azt hallotta, mintha valamennyinek azt mondta volna az apát ur:

— Judith, ma ismét bedörzsölöd a fájós lábamat.

Később nemcsak hallotta, látta is. Ververes tűzbetűk folytak, röpködtek fáradt szemei előtt vakítóan. Kavargtak, forogtak,

keringtek örült sebességgel, majdmeg lassan valami, szomorú, fájdalmas dalam ütemeire, aztán nyugodtan egymás mellé fűződtek, sorakoztak a káprázatosan izzó betűk: szó, gondolat lett belőlök. Rászoritá pilláit tenyerére, de hármerre fordult, hiába temette arczát a vankosokba, egyre ott villant szurón szikrázva előtte a betűk lángoló fénye, ott táncoltak fent a padmalyon, az ablakfügnyén, a térdeplő kis ezüstfeszület felett, bemarták magukat az ajtó szemöldökfájába, egyre látta, egyre hallotta:

— Judith, ma ismét bedörzsölöd a fájós lábamat.

Tombolva lüktetett agyában a vér, összekuszálódtak, egymással viaskodtak; egymást öldözték hajszolták a zavaros, lázas gondolatok. Megszülettek, elilantak a nélkül, hogy tudná, anélkül, hogy értette volna, miért, hogyan, honnan születnek, hova lesznek. Csak a kínzásukat érezte. Szabadulni akart tőlük, hisz nem érdekli, nincs komoly rendkívüli értelme ennek a mondatnak. De ez az asszony csak egyre néz, rámered a tekintete és ez perzsel, éget. Miért gyötri magát miatta? Nem tudta, hogy miért, de reája nehezedett, mint a lidércnyomás incselke-

kijelentéssel, hogy bevételeimből kiadásaimat fedezhetem. Az a 30—40 krajczáros osztalék roszakaratu mese. Határozottan visszautasítom a cikk író ur ama vádját is, hogy „se műsor, se gardrob.“ Műsorom a fővárosi színházak legfrissebb újdonságait foglalja magában. Ruhatárom pedig van olyan, mint amennyi egy intetigens város színházlátogató közönségének igényeit kielégíti. Aztán társulatom számlál annyi és olyan erőket, hogy nem kell a tenorista szerepét személyzet hiányában rekedt jellemszínésznek kiosztani. Végül felháborító, hogy a cikkíró ur karmestereim is igaztalanul megszólja. Id. Bokor József karmester ur hosszú pályafutása alatt szerzett annyi érdemet, hogy tiszteletre tarthasson számot.

Kérem e levelém szíves közlését.

Szívesen adunk helyet Demény igazgató válaszában. Sőt minden sorát, — amiről közvetlen tudomásunk lehet, — mi is megerősítjük.

Az elmúlt színházi hét repertoárja elég változatos volt. A szavaló darabok domináltak, aminek okát főleg abban találjuk, hogy a társulat nem rendelkezik zenekarral és csak a hét közepén tudtak egy zongorát bérelni. Az átlagos impresszió a hét előadásairól a társulatra kedvező, bár a társulat erejéhez mérten is akad korrigálni való. Az első a színészek idült hibája, a szerep nem tudás. Ez aztán az előadást gyakran épp ott tette vonlatottá, ahol a cselekmény gyors gördülést kíván. Nem akarjuk megnevezni, kiket illet e szemrehányás, azok maguk fogják legjobban tudni. A második hiba az, hogy akad a férfi színészek között, aki a legártatlanabb vigjátékokban is úgy érzi magát mint ha egy sekszpriri drámát deklamálna.

Nem deklamálni, hanem értelmesen beszélni és játszani kell, és különösen ajánjuk az illetőnek, hogy kerülje beszéd közben a levegőnek énekhanggal kísért heves beszívását. Végül a harmadik hibát bizonyos színész nő toalettijében találjuk. Kétségtelen, hogy kellemes látvány a mélyen dekoltált fehér női kebel, de az elvégre is iztéstelen, ha frivolitásból tulhatják. Különösen, ha a fűző is ezt a célt domborítja ki.

Az előadások így következtek:

dett vele folyton, mint valami éhes nagy szörny átfonta, körülhálózta ezernyi ezer csápjával és ő vergődött, minden mozdulattal csak egyre szorosabban kuszálódott bele a hálóba és nem birt kiszabadulni.

Eszelösen bámult a végtelennek tetsző sötétségbe, szemei kápráztak a fénytől, delejes erővel hatottak rá a betük; lekötötték akaratát, megbéníták erejét és ő csak bámulta tehetetlen megadással a lángirást, látta az asszony sóvár mohó tekintetét, halotta az apát szavait, egyre messzebből, egyre halkabban, míg végre elhalt teljesen. Hörögve, nyögve, sóhajtozva fokónként elfáradt, kimerült teljesen a kis káplán, végre elaludt.

Halovány, beteg volt az arca, mikor reggel felébredt. Szemei bágyadtak voltak fényük megtört, zavaros és mélyen bent ültek az üregekben. Pillái alatt a kimerülés és a fáradtság hosszukás sötét vonala húzódott el. A feje zugott, szemei nem láthaták a havas téli reggel beszűrődő nagy vi-

Szombaton, febr. 16-án *Somogyi Antal* 30 éves színi működésének megünneplésére *Gabányi Árpád* 3 felvonásos vigjátékát, az *Apósokat* játszották. Általánosan már megemlékeztünk róla. A szereplők igyekeztek, talán többet is, mint a darab érdemelt. Ugy tudjuk annak idején a nemzeti színház közönsége is elég hüvösen fogadta. A szereplők közül kivált a jubiláló és *Abonyi Gyula*. Ezek ketten a társulat legtehetségesebb tagjai. Közönség volt, többen, mint az előző előadásokon. Ha a jubiláló ezuttal és valóban először (?) ünnepelte ez előadással működésének 30 éves jubileumát, szívünkől gratulálunk neki.

Febr. 17-én két előadás volt. Délután félhelyárral a *Peleskei Nótárius*. A színház megtelt közönséggel, a kik sűrűn tapsoltak. Este egy híres darabot adtak, ifj. *Bokor József Kurucz Furfang-ját*. 3 felvonásos népszínmű, a legújabbak közül való. A budapesti népszínház pályázatán 100 aranyat nyert pályamunka. Nálunk közepes hatást keltett, aminek okát abban keressük, hogy ez a hazafiságra és főleg látványos felvonulásokra, szóval külső csillogásra alapított darab nálunk természetesen nélkülözötte azokat a külső eszközöket, melyek a fővárosban közepes diadalra segítettek. Legszívesebben láttuk *Szabó Mariska* és mint mindig *Abonyi* játékát. *Szabó* pompásan és természetesen mozgott, pajzánkodott és kedvesen énekelt. *Abonyi* pedig kacagató barát volt. A közönség szívesen tapsolt nekik.

Febr. 18-án nem volt előadás. Febr. 19-én színre került a *Nebáncsvirág* vigjáték formában. Mint operettet szívesebben láttuk volna, sőt mint vigjátékot ezuttal láttuk először. A siker ismét *Abonyi*t dicséri. Mellette megtapsolták *Körösy Valért* játékáért. Több tapsot kapott volna, ha Elmondottuk fentebb.

Febr. 20-án egy örökszép *Csiky-féle* vigjátékot láttunk a *Nagy mamát*. A közönség osztatlan tetszése kísérte az előadást. Megdicsérik *Reeskey Hermint*, szívhez szóló, édes, szerető nagymama volt. *Körösy Valér*ral együtt, könyeket fakasztottak a közönség szemében. A többieket szintén elismerés illeti élükön az öreg *Bokor Józseffel*, aki szinte klasszikus nyugalmazott tábori lelkész

lágosságát, majdnem tehetetlenül hult vizsgálta agyára. Mintha nehéz, ólom huzta volna a fejét lefelé, a karjait is alig bírta megmozdítani, lábai megrogytak, reszkettek.

Kint a korridoron valaki halkán dudorászott jó kedvvel. Összerezent felocsudott nehéz kábultságából. *Judith* hangja volt.....

Kiszikkadt, száraz ajkain neheztelő, ganyos mosoly árnya jelentkezett, úgy magában mormolta csak:

— Bolondság! Örültség! Bedörzsölte az apát ur lábait, mert fájt. Persze, mert fájt.

A motoszkaló kételkedést akarta eltompítani saját lelkében. Mikor odaállt a mozdószekevény elé és a szivaesével végigdörzsölte hatalmas, széles mellkasát, halkán, susogva alig hallhatóan, de a mélységes fájdalom gyötrődésének kinzó sóhajában akaratlanul tört ki ajkán e név:

— *Judith!*

Salgó Sándor.

volt. *Abonyi* pompás volt mint mindig. Külön kell megemlékeznünk a kis *Kovács Aranka*ról. Kedvesen beszélt. (N.)

Február 21-én Csütörtökön színre került az „*Arany kakas*“ énekes bohózat 3 felv. Irták: *Kadelburg* és *Blumenthal*. A darab némi rövidítéssel került színre. A szereplők közül meg említjük *Szabó Mariskát* (a fogadósnét) kinek játékát mindig élvezettel szemléljük, behizelgő kellemes csengésű hangjával, és élénk mozdulataival rokon szenvedésé vált *Dachslmayert Somogyi* adta valódi Soproni dialectussal és remekül alakított. Jó volt *Erzsi* szerepében *Deményné* azonkívül *Demény* igazgató is *Horváth Gedeon* tanár szerepében, valamint *Klárka Leánya Kovács Aranka* kedvesen selypített. Dr. Gyárfás ügyvéd szerepét kitünően játszta meg *Balogh Árpád Müller Ottó* szerepét pedig *Kacsokovics* igyekezett érvényre jutatni. Dicséretet érdemel még *Fürge Tóni* fizető pincér szerepének kitünő alakítása és játékáért *Abonyi Gyula*. Az előadáson szép számmal jelent meg a közönség.

Febr. 22-én pénteken színre került a *Gésák*. című 3 felv. operette *Oven Halltól*. A közönség már jobb előadásban is látta nálunk ezen darabot. Említésre érdemes *Reginald* szerepében *Balogh Árpád* azonkívül *Imári márk*i, *Dunay Árpád*, kik igyekeztek szerepüket jól lejátszani. Vun-esít, *Abonyi Gyula* játszta, sok eredeti komikummal, tineses coupleival zajos derültséget idézett elő s a közönség számtalanszor megújraza a couplekat, bőven kijutott neki a tapsból. Mimosát *Szabó Mariska* énekelte *Mollyt* pedig *Körösy Valér*.

Febr. 23. szombaton *Kovács Aranka* jutalomjátékául a *Két taeskó*. francia színmű került színre, ezen előadásról lapunk jövő számában fogunk beszámolni. (B)

Névy Zoltán dr. **Bárvárh Gyula**
főszerkesztő. felelős szerkesztő
Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

48 sz.

/1901. vh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíróságnak 1900. V. 124/7. számú végzése következtében Dr. Singer Armin budapesti lakos ügyvéd által képviselt Langfelder et Sohn bécsi cég javára Jager Ferenc szigetvári lakos ellen 539 K 34 fil. s jár. erejéig 1900. évi március hó 14-én a fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3164 K becsült különféle férfi és gyermek öltönyökből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíróság 900 V 124/7 számú végzése folytán 539 K 34 fil. tőke-követelés, annak 1900 évi február hó 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 48 K 30 fillérben bíróság már megállapított költség erejéig alperes lakosán Szigetváron leendő eszközzésre 1901. évi február hó 26 napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz 107. és 108.§§ értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1901. évi január hó 19-én.

Boncz Lajos, kir. bír végrehajtó.

Bányász Károly
Óras

Szigetvárott.
Mindenmű órák ólé-ór eladatnak és javíttatnak egy évi jótállás mellett.

Asztalos és kárpitos butorok javítása elfogadtatik.

Butorok

Ugy teljes berendezések valamint butordarabok, mindennemű kárpitozott butorok jutányos árban vásárolhatók.

Fehér B. utóda ezég

óriási választékú butor telepében

KAPOSVÁR.

Fő-utca 17. a megyeház átellenében.

ingyen csomagolás.

Nelkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Pserhofer J.
VÉRTISZTÍTÓ LABDACSAI

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon a kevés azon család, a hol ez a páratlan házi gyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajknál ajánlják, amelyek nehézemésztésnek a dugulásnak következményei, mint pld. zavar az epetörzsében, fájdalom a székletben, köhika, aranyér stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegység esetében a az ebből származó bajoknak, mint degesz fejfájás, székper stb. E vértisztító labdacso nagy előnye, hogy szelíden hatnak, fájdalmat nem okoznak a leggyöngébb szervezetetl bíró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

Használati utasítás mellékelve.

Számtalan hála- és elismerő-nyilatkozat!

A legelőkelőbb orvosok által ajánlva!

Használati utasítás mellékelve.

1 doboz, mely 15 labdacsoból áll 21 kr.
1 tekerés, mely 6 doboz 1 frt 05 kr.

A pénz előzetes beküldése után bérmentve:

1 tekerés	1 frt 25 kr.
2 tekerés	2 frt 30 kr.
3 tekerés	3 frt 35 kr.
10 tekerés	9 frt 30 kr.

Egy-díjjel készítő és szétküldési főraktár:
Pserhofer J. gyógyszerész
Écs, I. Singerstrasse 15.

Eltérjedt a kőel fogva a labdacsokat a legkülönbözőbb alkalmakkorok alkalmával ajánlják. Tehát mindenki számára a Pserhofer J. által készített labdacsokat kerjen, a az a zsebébe vesse, amelyek dobozaiknak Fedőlapján piros színen „PSERHOFER“ leírás látható.

Nelkülözhetetlen házi gyógyszer minden családnál!

Figyelem! A híres MAUTHNER FÉLE MAGVAK zacskóin rajt áll a MAUTHNER-NÉV. A melyen nincs rajt, az nem MAUTHNERTŐL való és ha mint olyant ajánlják, tessék visszaadni.

Jóbb és megbízhatóbb gazdasági- és kerti-magvak
nem léteznek, mint a minöket
27 év óta szállít

MAUTHNER ÖDÖN
cs. és kir. udvari szállító magkereskedése
BUDAPESTEN
Íródak és raktárak: } VII. Rottenbiller-utca 33. (Közuti villamos megállóhelye.)
Elárusító } VI. Andrassy-ut 23.
helyiségek } (A m. kir. operával szemben.)
226 oldalra terjedő képes árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

Kozáry Ede

Könyvnyomdája, Könyvkötészete, Könyv-és papirkereskedése,
a „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala
SZIGETVÁR, Zrinyi-tér 46. sz.

Elvállalja mindennemű nyomtatványok készítését

u. m.: Eljegyzési kártyák, bálai meghívók, névjegyek, gyász-
 jelentések, csinos kivitelben jutányos árért.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból

Nagy raktár irodai kereskedelmi, vonalzott színes selyem és itató
 papirokból dus választék kereskedelmi és hiv. levél borítékokban,
 cégnyomással 1000 drb. 6—9 K-ig.

Üzleti zseb, jegyzőkönyv, másoló, képes emlékkönyvek jutányos áron kaphatók.

**Nagy raktár legujabb képes levelezőlapokból,
 drb. 2 fillértől 40 fillérig.**

Saját kiadása szigetvári látkép Aquarell drb. 12 f Turbékai kápolna (platinó) drb. 10 f

Nagy választék legujabb bőr díszműárúkból u. m. Szivartárczák, him-
 zéssel s annélkül, Visitier dohány és pénzes tárczák, Szivarkatartók Könyv-
 tartó vásznak, szijak, ebvezető és nyakszijak, kutya ostorok.

Kitünő minőségű hegedű hurok és kellékek
 (zongora hangoló kules).

Dísz dobozok és pipere szappanok.

Óriási választék 1901. évi heti- napi tömb és fali naptárakban.

☛ Somogy kaposvári nép-naptár 1901. évre kapható. ☛

Nagyraktár-Szivarka hüvelyekből.